

VETERANS B&T

NLVD 2022

BACK TO
MEMORY ALLEY

REISVERSLAG
KOSOVO

45^e jaargang
september 2022

Veterans B&T is een uitgave van de Vereniging Veteranen van het Regiment Bevoorrading- en Transporttroepen, Regiment Aan- en Afvoertroepen en Regiment Intendance troepen. Opggericht op 3 mei 1975 als Landelijke Reünie Commissie Aan- en Afvoertroepen. De Vereniging is aangesloten bij het Veteranen Platform.

Ereleden

P. Rûeck, bgen b.d. †
B. Kantborg, kol b.d.
Drs. G.K.H. Hes, kol b.d. †
W. Engelmann, Lkol bd
G.A.M.M. van Kuijck, kol

Raad van advies

A.J.A. Beukering, Bgen b.d.
M.A.R.C. Souman, Lkol
L.H. Habraken, kol b.d.
L. Kuijpers, kol b.d.

Bestuur

Voorzitter

Hans Schulz
06 51440805
voorzitter@veteranenbent.nl

Secretaris

Henk Bouwknegt
06 36095639
secretaris@veteranenbent.nl

Penningmeester

Hans Kemink
06 33321119
penningmeester@veteranenbent.nl

Activiteiten ondersteuning

Marc de Voogd
06 51732044
evenementen@veteranenbent.nl

Promotie

Andre Leurs
06 28574901
ledenwerving@veteranenbent.nl

Zorg voor Veteranen en coördinator nuldelijnszorg

Saskia Ubels
06 14408341
nuldelijnszorg@veteranenbent.nl

Adviseur

Ger Achterhof
0591 620545

Redactie

Willemijn Teerds
06 83118935
communicatie@veteranenbent.nl
Jeroen Hoeksel
06 10940461
pr@veteranenbent.nl
Inka Logister
redactie2@veteranenbent.nl

Frits van der Ley
06 505 10 323
f.ley@upcmail.nl
Michel Roest
Tevens LSO 1(NL/BE)VNTbat T2-T6
0172 469 320
redactie@veteranenbent.nl

Redactieadres

Maatschapslaan 29
2404 CL Alphen a/d Rijn

Vereniging op internet

www.veteranenbent.nl
www.facebook.com/veterans B&T.nl

Regiment op internet

www.regimentbent.nl

Secretariaat en verzending

'Veterans B&T'
Postadres:
OTCLOG/Staf/Bureau Regimenten/Regiment B&T
MPC 53 A
Postbus 109
3769 ZJ Soesterberg

Contributie

Minimaal € 10,00 per jaar, te voldoen op ING,
IBAN Nummer: NL58INGB0002366552
BIC Nummer: INGBNL2A
t.n.v. Ver Veteranen Regiment Bevoorrading- en
Transporttroepen, (VVRB&T)
Soesterberg

Vormgeving en productie

DecaPrint, Alphen aan den Rijn

Inleverdata kopij en foto's

'Veterans B&T' verschijnt 4 x per jaar .
Voor het aanleveren van kopij en foto's gelden de volgende
data als deadline: Editie maart : 14 februari
Editie juni : 14 mei
Editie september : 14 augustus
Editie december : 14 november

Om het werk van de redactie te verlichten verzoeken wij uw kopij DIGITAAL aan te leveren als zogenaamde "platte tekst". Dat wil zeggen: zonder opmaak stijlen, verschillende lettertypes of kolom gebruik (1 pagina A4 is ongeveer 700 woorden). Voor foto's: de kwaliteit van het materiaal moet voldoende scherp zijn, derhalve zullen fotokopieën van afbeeldingen niet direct worden geplaatst. Het eventueel inscannen van beelden graag in overleg met de redactie. Mochten er hierover vragen zijn dan kunt u zich wenden tot de redactie.

Adreswijzigingen

U wordt verzocht adreswijzigingen en berichten van overlijden zo spoedig mogelijk digitaal door te geven aan de secretaris, secretaris@veteranenbent.nl.

REDACTIONEEL

De zomervakantie zit er voor de meesten weer op en voordat je met je ogen knippert, ligt nummer 3 van de Veterans B&T alweer gereed. Dat vind ik dit keer toch wel noemenswaardig, aangezien ik van de zomer een maand lang een prachtige reis heb mogen maken door Indonesië. Ondertussen hebben de andere redactieleden alles opgepakt om dit fantastische nummer te maken. Bij deze wil ik hen ook hartelijk bedanken!

Vandaag is het de eerste regenachtige dag na een lange periode van zon en droogte in Nederland. Het is buiten grauw en saai en de mensen zijn verstopt onder paraplu's en in regenjassen. Lekker Nederlands, maar tegelijkertijd bekruipt mij het gevoel van heimwee. Heimwee naar de zon, de warmte, de vriendelijkheid van de Indonesiërs en het vakantiegevoel. Heimwee of is het stiekem de hang naar *Fernweh*?

En ja, ik heb een prachtige reis door Indonesië mogen maken. Samen met het gezin hebben we Sumatra, Java en Bali rondgereisd. En Java maakt het extra bijzonder, doordat er nog veel levende herinneringen zijn aan het Nederlands Oost-Indië. Op de foto sta ik voor het Nederlandse 'Fort Vredeburg' in Yogyakarta. Gebouwd door de Nederlanders in 1765 om de Nederlandse gouverneur te beschermen. Een fort met een rijke geschiedenis en uiteindelijk bestemd voor militaire doeleinden.

Een mooi bruggetje naar de reis die het regiment B&T, op dit moment van schrijven, door Java aan het maken is. Maar dit reisverslag houdt u tegoeed voor de volgende keer.

Willemijn Teerds

We hebben een aantal bijzondere artikelen in petto. Onder meer Marijke en Xander die zich beiden inzetten voor een bijzonder doel. Zo staat Marijke centraal 'In the Spotlight' met een 'Burpee Challenge', waarbij ze de stichting 'Hulphonden' steunt. Xander heeft samen met collega's een werkvakantie georganiseerd naar Kosovo, om geld en materialen in te zamelen voor stichting 'De Brug'. Een stichting die de bevolking in Kosovo ondersteunt met wederopbouw. Twee bijzondere verhalen, van twee bijzondere mensen voor twee mooie doelen. Je mag en kan nog steeds doneren!

Ondertussen heeft Ton van Eijk, als lid, mij benaderd met een mooie anekdote! Ontzettend leuk om te lezen met de nodige foto's ter ondersteuning. Waarvoor grote dank en we zien de anekdotes van de overige leden dan ook graag tegemoet.

Eddy de Gier neemt ons, samen met zijn 4 kameraden, mee met 'Back to Memory Alley' naar het voormalig Joegoslavië. Ze nemen deel aan de Srebrenica herdenking in Potocari. Een heftige en bijzondere beleving. Een reis met een traan, kameraadschap, mooie ontmoetingen en het weerzien van oude kameraden. Dit levert gelijk een mooi verhaal op voor 'De Sprong'. Erika Wolff heeft de sprong al lang geleden gemaakt. Koud terug van haar uitzending in Bosnië, maar inmiddels doorgegroeid naar eigenaar van haar eigen rijsschool.

Er is voldoende gebeurd binnen de vereniging en het regiment de afgelopen maanden. Maar ik zal niet direct alles verklappen. Ik wens u weer veel leesplezier!

Inhoudsopgave

Onderwerp	pagina
Redactioneel	1
Van de voorzitter	2
Nederlandse Veteranendag 2022	3
Vaandelopschrift	4
NLVD de beleving	6
In the spotlight	8
Uit- ingezonden	10
Anekdote	12
2 ^e Reunie 41 Bevocie Seedorf	13

De Sprong	14
In the Picture	16
Column: Heimwee	17
Back to Memory Alley	18
In het web gevangen	21
Eenheid uitgelicht	22
Reisverslag Kosovo	24
In memoriam	27
Agenda	28

VAN DE VOORZITTER

Het is alweer september! De landelijke vakantieperiodes liggen weer achter ons en de dagelijkse files nemen weer in lengte toe. Je zou bijna zeggen dat alles weer normaal is. Toch heb ik dat gevoel allerminst. Met de diverse crises waar we ons in bevinden vraag ik me echt wel eens af of we ooit weer zo zorgeloos kunnen leven zoals 'vroeguh'. Ik hoop in ieder geval dat iedereen zijn eigen batterij weer heeft kunnen opladen.

Kijken we nog even terug op de afgelopen drie maanden dan zien we dat, behalve de Nederlandse Veteranendag op 25 juni, de activiteiten van onze vereniging de laatste tijd ook op een laag pitje hebben gestaan. Helaas was ik door (plezierige) familieomstandigheden zelf niet in de gelegenheid bij deze wel zeer speciale editie van Veteranendag aanwezig te zijn. Gelukkig kon ik nog wel wat momentjes meebeleven via een schermpje en ben ik ook rijkelijk voorzien van talloze berichtjes, filmpjes en foto's, bedankt daarvoor!

Een van de belangrijkste momenten van die dag was natuurlijk de uitreiking door de Koning van het vaandelopschrift 'Zuid Afghanistan 2006 – 2011' aan ons Regiment. Daar mogen we heel trots op zijn. Het voelt voor menig Afghanistan veteraan als een mooie blijk van waardering en erkenning voor wat we daar als Regiment gepresteerd hebben. Tegelijkertijd denk ik ook vaak; wat zou het toch mooi zijn als ook onze inzet in het vm. Joegoslavië beloond zou worden met een vaandelopschrift. Wat zouden we daar veel veteranen gelukkig mee maken!

Voor het bestuur en al onze vrijwilligers is de rustige vakantieperiode overigens wel prettig geweest omdat we een drukke eerste helft van 2022 achter de rug hebben. Toch zitten we zelfs in vakantietijd nooit helemaal stil. In augustus was er alweer een wervingsteam aanwezig bij de beide Regimentsdiners en achter de schermen wordt bijvoorbeeld continue gewerkt aan het verbeteren van de website en ons ledenbestand. Zo is het sinds enige tijd mogelijk om je via de website direct in te schrijven voor onze activiteiten en ook direct te betalen en dat werkt super goed. Ook op financieel gebied gebeurt er het nodige. Onze penningmeester is gestart met de voorbereidingen om vanaf 2023 de contributie door middel van automatische incasso te innen. De afgelopen jaren hebben we te veel energie moeten steken in leden die hun contributie niet op tijd of helemaal niet betalen; voor een vereniging van (oud) militairen is dat gewoon not – done! In deze editie legt Hans uit hoe hij deze ergernis voor eens en voor altijd de wereld uit wil helpen. Ik vraag iedereen zijn verantwoordelijkheid daarin te nemen; kleine moeite lijkt me. Ik wens je veel leesplezier met weer een mooie uitgave van ons mooie blad.

Soldier on,

Hans Schulz

NEDERLANDSE VETERANENDAG 2022

Jeroen Hoeksel

25 juni was het dan eindelijk weer zover. De Nederlandse Veteranendag waarbij eenieder gewoon aanwezig was. Waar corona voorgaande jaren nog roet in het eten gooide, mochten we er dit jaar weer bij zijn. Veteranendag werd weer als vanouds gevierd. Veteranendag begon met een bijeenkomst in de Koninklijke Schouwburg, waar premier Rutte een toespraak hield in aanwezigheid van onder anderen koning Willem-Alexander en minister Ollongren van Defensie.

Aansluitend kregen achttien eenheden van de krijgsmacht een zogeheten vaandelopschrift uitgereikt door de koning voor hun bijzondere inzet in Afghanistan. Dat gold voor zestien eenheden van de Koninklijke Landmacht, een van het Korps Mariniers en een van de Koninklijke Luchtmacht. De ceremonie vond plaats op een speciaal gebouwd ponton op de Hofvijver.

Ons lid en steun en toeverlaat van de regimentsleiding Chris Kruize was bij de uitreiking aanwezig:

“Op 25 juni 2022 werd door Z.M. Koning Willem Alexander het opschrift ‘Zuid Afghanistan 2006-2011’ door middel van een cravatte aan ons vaandel aangebracht.

Ik mocht als 1 van de 6 Afghanistan veteranen hierbij aanwezig zijn in het defilé.

Voor mij was het een zeer bijzonder en emotionele ceremonie aangezien ik als gewonde militair terug ben gekomen.

De ceremonie voelde dan ook als een erkenning voor mij naar het harde werk dat ons regiment heeft geleverd in Afghanistan”.

VAANDELOPSCHRIFTEN

tijdens Veteranendag

Tijdens de Nederlandse Veteranendag 2022 heeft Koning Willem-Alexander tijdens een ceremonie op de Hofvijver aan de vaandels van achttien eenheden een 'cravate' (vaandeldecoratie) bevestigd, bedoeld als onderscheiding voor de militaire acties in Afghanistan. Zestien regimenten en korpsen van de Koninklijke Landmacht viel deze grote eer te beurt.

De toenmalige RC Gerard van Kuijck heeft tijd noch moeite gespaard om zich volledig in te zetten voor het verzoek van toekenning Vaandelopschrift. Op zaterdag 27 juni was het zover en viel de eer te beurt aan RC Marc Souman om deze onderscheiding voor het Regiment Bevoorrading en Transport in ontvangst te nemen.

Waarom 'Zuid-Afghanistan 2006-2011' op het vaandel?

In de periode 2002-2011 maakten militairen van het regiment deel uit van de International Security Assistance Force (ISAF), onder meer als onderdeel van de Nederlands-Australische Task Force Uruzgan. Het Regiment Bevoorrading & Transport speelde een belangrijke rol bij de logistieke opbouw van de Nederlandse militaire bijdrage in Zuid-Afghanistan in 2006, bij de instandhouding én bij de afbouw in 2011. B&T-personeel maakte in Afghanistan deel uit van logistieke detachementen in Kandahar, Kabul, Tarin Kowt en Deh Rawod.

Inka Logister

Met dank aan Gerard van Kuijck

Logistieke ondersteuning van levensbelang

Militairen van het regiment voerden niet alleen circa 75 grote bevoorradingskonvoeien over grote afstand uit, maar ook meer dan 1.100 kleinere, operationele verplaatsingen voor logistieke ondersteuning te velde. Die *combat logistic patrols* gingen over slechte wegen, terwijl de klimatologische omstandigheden zwaar waren. Daarnaast beschikten de chauffeurs slechts over hun persoonlijk wapen en hadden ze in tegenstelling tot bijvoorbeeld de infanterie geen mitrailleur .50 of MAG tot hun beschikking. De psychologische druk was groot en vroeg bij elke verplaatsing om moed en doorzettingsvermogen. Doordat de chauffeurs bij gevaar niet zelf konden manoeuvreren of actie ondernemen, waren zij afhankelijk van de *force protection*. De logistieke ondersteuning was van levensbelang voor manoeuvre, gevechtssteun en logistieke eenheden.

Regimentsgenoten zijn zeer breed ingezet tijdens de missies in Afghanistan, ze hebben zich onderscheiden en essentiële bijdrages aan operaties geleverd. Ten behoeve van het verzoek voor toekenning vaandelopschrift Afghanistan zijn regimentsgenoten geïnterviewd, diverse artikelen en verhalen gelezen en is (beperkt) archiefonderzoek uitgevoerd. Een centraal archief en/of databank met operationele- en personeelsgegevens van B&T en logistieke eenheden is bij het regiment en bij de B&T-zware eenheden niet beschikbaar. Daarom zijn een groot aantal getuigenverklaringen en persoonlijke verhalen in het verzoek opgenomen om dit te onderbouwen.

Regimentsgenoten van het RB&T nemen vanaf december 2002 tot aan “de val van Kabul” in augustus 2021 continue deel aan missies in alle delen van Afghanistan en de randen van het operatietoneel, zoals de Verenigde Arabische Emiraten (VAE) en Pakistan. Het betreft de volgende missies:

1. International Security Assistance Force (ISAF)-(Non-NATO) ISAF 1-6 in Kabul en omgeving en later in Pol-e-Khomri (2002-2006);
2. Operation ENDURING FREEDOM (OEF) in de provincie Kandahar (2005-2006);
3. ISAF (NATO Stage-3, incl. Deployment TF, TF Viper/TF-55 en Redeployment TF) in de provincie Uruzgan en Kandahar (2005-2011);
4. ISAF in Kunduz (2011-2015), en
5. RESOLUTE SUPPORT MISSIE (RSM-Post ISAF) in Kunduz (Start 01-01-2015 tot 2021)

Het zal duidelijk zijn dat we allemaal zeer trots zijn op alle regimentsgenoten die tijdens bovengenoemde missies zijn uitgezonden!

Gebruikte Bronnen:

Verzoek toekenning vaandelopschrift Afghanistan Regiment B&T (2017) Lkol G.A.M.M. van Kuijck, Commandant Regiment Bevoorradings- en Transporttroepen.

Landmacht 2022 (72) 2, KAP Jaap Wolting

Landmacht 2022 (72) 6, KAP Jaap Wolting

BELANG VAANDEL EN STANDAARD

Het vaandel is de ‘vlag’ van een eenheid, geschonken door de koning. Erop staat de gestileerde eerste letter of het monogram van de naam van die vorst. Als de vlag is bevestigd aan een lange stok, heet het een vaandel. Eenheden te paard kregen een kleinere vlag met een korte stok: de standaard. Opschriften op vaandels worden altijd door de vorst toegekend, zoals nu gebeurt met Afghanistan. Vroeger namen de troepen de vaandels mee als ze ten strijde trokken. Tegenwoordig staan ze symbool voor saamhorigheid, en trouw van de eenheid aan de vorst.

NLVD DE BELEVING...

De vraag is:
wat is nu je persoonlijke gevoel,
je beleving of ervaring op de
Nederlandse Veteranendag?

Het fenomeen NLVD, zo mogen we het inmiddels wel noemen, is voor iedere veteraan anders. Hoe sta je er in? Hoe ervaar je die dag? Wat doet het met je gevoel? Vind je het wat?

Deze dag is jaren geleden in het leven geroepen om ons als veteranen te "eren" (daar gaan we al...) voor onze inspanningen en ons in het zonnetje te zetten. Realistisch gezien verdienen we dat. Wij hebben ergens in ons leven, of zelfs een aantal maal, een inspanning geleverd voor ons land en medeburgers die niet iedere persoon kan of wil doen. Onder de meest uiteenlopende, vaak gevaarlijke omstandigheden. Het typeert de doorsnee veteraan echter dat we daar nooit prat op gaan. We niet vinden dat we er per definitie om "geëerd" moeten worden.

Persoonlijk voel ik dat ook. De eerste keer dat ik met het defilé meeliep en al die mensen langs de kant van de weg zag klappen, juichen soms, enthousiast zijn, gaf me wel eens een gevoel van gène. Waarom doen die mensen dat? Is het echt? Is het oprecht? Toch vocht dit een strijd met een diep onderliggend gevoel dat ik wel degelijk trots was.

Trots op dat ik daar mocht zijn. Met zoveel andere veteranen met al die verschillende achtergronden, belevenissen en ervaringen. Ondanks mijn soms kritische houding over de sociale instelling van de BV Nederland en hoe we die invullen als mensen met elkaar voelde ik mij toch ook trots op ons land en waar wij voor staan. Dienstbaar en niet te beroerd iets voor een ander te kunnen betekenen. Ik blijf mij vasthouden aan het gezegde; "Goed voorbeeld doet volgen..."

Michel Roest

De beleving van de NLVD kan een heel erg persoonlijk karakter hebben. Dat heb ik zelf dit jaar aan den lijve ondervonden. Mijn voornemen was al dit jaar weer eens mee te lopen met het defilé. Om dit ieder jaar te doen vind ik wat teveel. Maar dit jaar zou een extraatje met zich mee kunnen brengen.

Mijn neef Milan de Graaf heeft een Veva opleiding gedaan. Voor wie dit niet kent; beroepsopleiding in combinatie met Defensie met de bedoeling instromen in het reguliere defensie apparaat. Hij bevond zich in het derde en laatste leerjaar. Nu is het zo dat de Veva leerlingen ondersteunen op de NLVD. De 2e jaars leerlingen mogen dan bij het defilé voor de troepen uitlopen met de bordjes met daarop de namen van de eenheden. Milan is een van die heerlijke gemotiveerde jonge mensen die zich graag nog dienstbaar willen maken voor een ander en daar ook plezier en trots in vinden. De pech voor hem was dat tijdens zijn 2e leerjaar vanwege Covid de NLVD niet doorging. Nog dikkere pech dat hij vanwege medische redenen niet kan doorstromen naar defensie(!). 3 Jaar buffelen en dan dat nieuws.

Het was ons er een hoop aan gelegen dat we voor elkaar gingen boksen dat Milan dit jaar alsnog het defilé zou kunnen meelopen, en wel voor het detachement van de VVRB&T!

Hoe gaan we dat regelen? In de loop der tijd heb ik gelukkig veel geweldige mensen leren kennen en contacten op gedaan. Een van die mensen is Inga Severs-Both. Inderdaad, de grote bazin van het Malieveld. Ik heb haar leren kennen toen ik voor de VVRB&T de eerste paar jaar de stand regelde.

Sinds die tijd heb ik haar persoonlijk beter leren kennen en konden we hier en daar iets voor elkaar betekenen. Maar Inga zou dit jaar als laatste keer haar functie beoefenen, dus hoe bedoel je laatste kans...!

En gelukkig lukte het via de juiste contacten de juiste naam op het juiste plekje te krijgen. Top! (En ook nog eens niet ten koste van een andere persoon!!)

Op Veteranendag zelf heb ik Milan opgehaald, zijn we gezamenlijk op de trein gestapt en naar het Malieveld getogen. Al snel vonden we zijn groep en kon hij aanhaken om zijn ding te gaan doen. Zelf kon ik mij natuurlijk prima vermaken op het Malieveld. De dag draait niet alleen om het defilé maar vooral ook mensen ontmoeten, belevingen opdoen en herinneringen delen met elkaar. De spanning nam wel weer wat toe op het moment dat we ons moesten gaan verplaatsen naar de opstelplaatsen. Maar ja hoor, Milan stond op de juiste plek, met het juiste bord in handen. Wat een geweldig gevoel.

Het kon zelfs nog gekker. Mijn zus en zwager, ouders van Milan en trouwe NLVD bezoekers, waren natuurlijk aanwezig. Ons detachement zou worden aangevoerd door Jan Litjens en die had nog 2 tribunekaarten ongebruikt op zak. Aangezien er geen andere gegadigden waren mochten de kaarten naar pa en ma van Milan. Die konden dus prachtig vanaf de tribune aanschouwen hoe hun zoon toch een mooie afsluiting zou gaan hebben van het Veva/Defensie-avontuur. Ondanks de grote tegenslag van het niet kunnen doorstromen. Helemaal af maakte het dat Jan vroeg of ik als vlaggendrager wilde lopen, dus in het voorste gelid. Het plaatje was compleet. Op het moment dat het defilé voor ons ook in beweging kwam en we de weg op liepen stond daar Inga Severs, geflankeerd door enkele hooggeplaatsten. Inga zag ons, een vuist in de lucht en dikke handkus..., het was ons gelukt!

Milan kweet zich perfect van zijn taak. Snaarstrak en perfect in de pas. Zijn laatste kunstje "in dienst". Zo werd dit defilé weer totaal anders dan de andere hiervoor. De beleving op persoonlijk vlak maakte het heel bijzonder. En dat is eigenlijk iedere keer zo. Het komt er op neer dat we herkennen waar onze voldoening in zit. Is het de trots? Het gevoel van iets te hebben betekend? Of de heerlijke gesprekken met kameraden? Het eten, lekker biertje er bij, het rondlopen tussen herinneringen, het gevoel ergens bij te horen, nog steeds...

De NLVD is voor mij persoonlijk een belangrijke dag geworden. Het gevoel dat je samen ergens voor staat. Elkaar dingen gunt, elkaar begrijpt. Die beleving heb ik graag ieder jaar weer. Steeds weer een beetje anders, met een "personal touch". Het maakt me blij en trots en dankbaar voor alles wat ons gegeven is.

IN THE SPOTLIGHT

Inka Logister-Proost

Naam: Marijke Nobel
Leeftijd: 32 jaar
Lid sinds: 2019
Missie: Mali (Minusma) (RDE) 2019 130 Cluster Compagnie Kpl1

De redactie ontving een bescheiden oproep van Marijke Nobel met het verzoek of we deze wilden plaatsen. Zij zet zich al zes jaar in voor Walkqveterans, dus dat verdient volgens ons een ‘spotlight’ op deze bijzondere militair en veteraan!

Marijke volgde aanvankelijk een koksopleiding, maar “dat was eigenlijk niet wat ik zocht. Daarna ben ik bij Defensie gegaan en dat was een goede keuze, want na 12,5 jaar werk ik er nog steeds met plezier. Geen dag is hetzelfde, je werkt met verschillende eenheden, leert zoveel mensen kennen. Je kan lekker sporten onder de baas z’n tijd. Je gaat op oefening dus dan zie je meer van de wereld en Mali was een heel mooie ervaring. Dus de afgelopen jaren waren zeer divers.”

Marijke werkte op de werkaansturing bij 130 Cluster Compagnie en daarna bij 110 Transport Compagnie. Ze leerde haar partner Lukas Heijsteeg kennen toen 110Tcie en 120Tcie werden samengevoegd tot 110 Transport Compagnie en zij samen – beiden vanuit verschillende pelotons - deelnamen aan een zeven weken durende oefening in Hongarije; later gingen ze samen op een vijf weken durende oefening in Noorwegen. De collega’s werden vrienden en de vriendschap bloeide op in 2014 tot een relatie.

“Lukas is in 2016/2017 uitgezonden naar Mali. Twee jaar later heb ik dezelfde functie gedraaid vanuit 130 Cluster Compagnie. Ik had veel contact met de buitenlandse eenheden

en buitenlandse collega’s, zowel VN als locals. Zo reed ik wel eens voor de Noren of de PX-shop ladingen van of naar het vliegveld.”

Ze kijkt goed terug op haar uitzending. “Ik trof het met mijn team met 23 Nederlanders. Er was een goede sfeer en saamhorigheid in de groep, weinig irritaties, goede samenwerking. Ik vond het een leerzame periode, ik leerde met zoveel verschillende mensen omgaan, verschillende nationaliteiten en hoe zij iets aanpakken of hoe zij met elkaar omgaan. En zij leerden mij kennen en wisten me te waarderen.”

“Ik kende de verhalen van Lukas, maar ik ben er neutraal in gegaan. Het is toch je eigen ervaring, je maakt je eigen uitzending: je werkt met nieuwe mensen, regels worden ondertussen aangepast, je doet het op je eigen manier. Natuurlijk kom je chauffeurs tegen die Lukas kennen en dan liet ik een foto van hem zien en dan begonnen ze te lachen. Ik heb gehoord dat na de missie bijna alle lokale chauffeurs in Mali er een baan aan hebben overgehouden.”

Momenteel volgt ze de opleiding aan de KMS. “Je mag maar acht jaar korporaal zijn en eerlijk gezegd heb ik lange tijd gedacht dat ik de opleiding tot onderofficier niet zou gaan doen. Maar ik volgde een ?? cursus, waarin ik onder andere leerde lesgeven en instructie geven. Toen kwam ik er achter dat ik het leuk vind om me verder te ontwikkelen. Dus uiteindelijk de keuze gemaakt om te solliciteren. Leiding geven, meer verantwoordelijkheid, orders schrijven, ja als de gelegenheid zich voordoet dit toe te passen tijdens een uitzending, wil ik dat graag doen.”

Marijke zet zich al jarenlang in voor Walk4Veterans, een initiatief van Stichting Actie voor Helden. “Walk4Veterans is een jaarlijks terugkerend sponsorevenement, waarbij de opbrengst ten goed komt aan verschillende projecten zoals Stichting Hulphonden. Hierdoor kunnen zij meer honden opleiden tot hulphond voor (oud)militairen met PTSS. Er zijn verschillende deelnemerscategorieën. *Walker*, als je gewoon lekker wilt wandelen, dat heb ik een aantal jaren gedaan en *Runner* als je wilt hardlopen. De categorie Special Forces is als je een speciale zelfbedachte uitdaging wilt aangaan.

Zeven jaar geleden liep Marijkes moeder mee met Walk4Veterans. “Het jaar erna liep ik met haar mee en sinds die tijd doen we samen mee. Dit jaar helpen mijn ouders mee met de organisatie. Mijn drie oudere broers hebben ook in dienst gezeten, ik denk dat we hierdoor als gezin meer raakvlak hebben met zo’n militair getint evenement. Mijn moeder heeft ook een tijd blindengeleidehonden getraind, dus die heeft sowieso affiniteit met hulphonden.”

“Vorig jaar heb ik geskeelerd en gewandeld, het jaar daarvoor heb ik vanwege corona in m’n eentje geskeelerd omdat het toen niet als evenement georganiseerd kon worden. In 2019 heb ik in Mali met 56 man gewandeld voor walk4Veterans.”

Dit jaar ga je meedoen met een burpee challenge. Wat is een burpee en wat is een burpee challenge? Marijke lacht, tja breng dat maar eens onder woorden... “Mag ik je een filmpje sturen?!” lacht ze opnieuw. “Je laat je vallen op de grond in de push-up houding, je duwt jezelf op en trekt je benen onder je lichaam en dan spring je omhoog.”

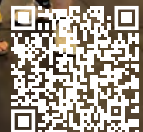
Marijke is lid van de CrossFit Stedebroeck. “Zij organiseren wel vaker een charity bijeenkomst, dus ik heb mijn coach gevraagd mee te denken met de burpee challenge. Er komt een challenge board en daar staan acht verschillende challenges op; iedere challenge houden we (tien sportmaatjes doen met mij mee) zeven minuten vol.

Bijvoorbeeld: je doet een burpee, springt over de bok en doet dan weer een burpee. Volgens mij hebben ze het op een ludieke manier bedacht: ze hangen op het bord een ballon bij alle challenges en als we een challenge hebben voltooid, prikken we de ballon kapot. En zo sporten we het bord leeg.” Wilt u weten hoe een burpee challenge er uit kan zien, bekijk dan een filmpje op youtube (scan de QR code).

Marijke heeft ervaring met burpees: “Vorig jaar deed ik mee aan de ‘burpee mile’, dus 1,6 kilometer. Je doet zoveel mogelijk burpees achter elkaar en als je niet meer kunt, neemt een ander het weer van je over.” Was dat ook voor een goed doel, vraag ik haar. “Nee, dat was gewoon voor de lol!!”

Op 2 september voerde Marijke haar challenge met succes uit. “Het was super grappig maar wel pittig! We sloten af met de pull ups die erg zwaar waren omdat je al een tijdje bezig bent” (scan de QR code voor haar filmpje op Instagram).

Totaal heeft Marijke en haar team 2565 burpees gemaakt, en Marijke zelf heeft al 1413,15 euro opgehaald. “Mijn doel is om boven de €1500,- te komen, hoe meer hoe beter en ik ben al lekker op weg..!” Er kan nog steeds gedoneerd worden. “Helpen jullie mij mee mijn doel te halen?”

Dit kan als volgt:

1. Scan de QR code
2. Ga naar “deelnemers”
3. Zoek “Marijke Nobel”
4. Klik op “sponsor pagina”
5. Sponsor en laat een leuk berichtje achter!

UIT-*ingezonden*

Minister Ollongren

luistert naar “indrukwekkende verhalen” in Bronbeek

Minister van Defensie Kajsa Ollongren heeft vanmiddag het Koninklijk Tehuis voor Oud-militairen en Museum Bronbeek in Arnhem bezocht. Ze sprak er met bewoners en personeel.

Bronbeek is van oorsprong het Koloniaal Militair Invalidenhuis. Het bood sinds 1863 onderdak aan oud-militairen van het Koninklijk Nederlands Indisch Leger (KNIL). Sinds 1970 is het tehuis opengesteld voor oud-militairen uit alle delen van de krijgsmacht. Op dit moment heeft het tehuis 40 bewoners.

Ervaringen

Tijdens de rondleiding door het militaire rusthuis sprak de minister met bewoners. Onder hen ook enkele Indië-veteranen. Zij vertelden haar over hun ervaringen in voormalig Nederlands-Indië. “Het zijn indrukwekkende verhalen om te horen. Ik heb veel waardering voor de bewoners van Bronbeek, die zich allen als militair hebben ingezet voor Nederland namens de Nederlandse regering”, aldus de minister.

Tentoonstelling

De minister kreeg ook een sneak preview van de vernieuwde vaste tentoonstelling van het museum. Er wordt nu nog hard aan gewerkt. De opening van de expositie is voorzien na de zomer van 2023.

Postuum MOK uitreiking

Luit de Boer

Op 29 juli heeft RC Marc Souman namens de minister het Mobilisatie Oorlogskruis (MOK) postuum uitgereikt aan de nabestaande van de dienstplichtig soldaat Luit de Boer. Zijn dochters, schoonzoon en kleinzoon namen de medaille in ontvangst.

Kleinzoon Jan Willem, een zeer enthousiaste hobby geschiedkundige, heeft onderzoek gedaan naar de verrichtingen van zijn grootvader tijdens de mobilisatie in 1939 en 1940 en de meidagen 1940 van de Tweede Wereldoorlog.

Luit de Boer bleek als chauffeur ingedeeld te zijn geweest bij het 6e Autobataljon van het Korps Motor Dienst (KMD). Uit onderzoek blijkt dat de 2e Compagnie, belast met de afvoer van gewonden, tot de dag van de capitulatie - allen op vrij-

willige basis - hun werk bleven uitvoeren tijdens de hevige beschietingen rondom de Grebberlinie. Luit de Boer maakte hier deel van uit.

Het Mobilisatie-Oorlogskruis was bestemd voor militairen en oud-militairen, die na 6 april 1939 en voor 20 mei 1940 ten minste 6 maanden in dienst waren. Of voor hen die na 9 mei 1940 en voor 19 mei 1940 in dienst waren buiten vijandelijk of door de vijand bezet gebied. Deze onderscheiding wordt toegekend door de minister van Defensie.

In onze Historische Collectie ontving de RC de familie Stokkers en na een rondleiding door de Historische Collectie werd tijdens een officieel moment het MOK uitgereikt aan kleinzoon Jan Willem.

Met dank aan de vrijwilligers van de HC, Walter en Jan, die zoals altijd zorgdroegen voor een prima ontvangst en verzorging en Geert Peters van het bureau Geschiedschrijving, die de RC ook dit keer weer van voldoende informatie voorzag om zijn speech te schrijven!

B&T All the way!
Bron: FB pagina RB&T

Theo van den Dungen

MOK-uitreiking aan de nabestaanden van de soldaat Theo van den Dungen. Zijn kleinzoon Bram mocht de medaille van zijn opa in het bijzijn van zijn ouders en tante, postuum ontvangen bij ons in de Historische Collectie.

Op vakantie met je YT514 en je YA328...

Arjan en Jan Bakker pakten resp. de 514 en de 328 en vierden vakantie in Duitsland. Arjan had z'n oplegger er achter. Jan een aanhangwagen. Ik begrijp dat ze mooi weer hadden en mooie tochten hebben gemaakt. De 328 van Jan rijdt op LPG. De trekker van Arjan kennen we als de 514 die speciaal voor onze reünie in Overloon stond.

Bron: FB 829-832 Zware Transport Compagnie

Deelnemers gezocht

voor HorsePower

HorsePower, het onderzoek waarbij het effect van paarden op veteranen met posttraumatische stressstoornis (PTSS) wordt onderzocht, gaat deze maand het derde jaar in. Sindsdien deden tientallen (oud-)militairen mee. De eerste resultaten laten zien dat er een klinisch relevante daling is van de PTSS-symptomen volgens een psychometrische vragenlijst. Wel moet daarbij worden gezegd dat het gaat om een experimenteel programma, waarvan de effecten ook op fysiologische parameters nog worden onderzocht.

Het PhD-onderzoek is 2 jaar geleden gestart vanuit de Faculteit Diergeneeskunde Universiteit Utrecht. De Militaire Geestelijke Gezondheidszorg (MGGZ) van Defensie is er als adviseur bij betrokken. Doel is om op een wetenschappelijke manier te onderzoeken wat de effecten zijn wanneer paarden worden ingezet bij veteranen met PTSS.

Veteranen die officieel gediagnosticeerd zijn met PTSS en ondanks behandeling nog restklachten ervaren, gelden als de doelgroep. Een voorwaarde is

verder dat zij niet elders onder een actieve behandeling zijn. Inmiddels hebben 32 veteranen meegedaan aan HorsePower. Van 24 van hen zijn de eerste meetresultaten bekend en deze resultaten zijn gepresenteerd op een wetenschappelijk congres. Hoewel het om de eerste voorlopige data gaat, lijken de effecten in de meeste gevallen positief. Bij 19 deelnemers is een duidelijke afname van de PTSS-symptomen te zien.

Eind deze maand gaat een nieuwe groep veteranen van start in het traject. Voor deze groep wordt nog naar deelnemers gezocht. Ben jij of ken jij een veteraan met PTSS die in de doelgroep valt? Meld je dan aan via h-power@uu.nl. Zie YouTube clip voor uitleg: <https://youtu.be/DRIgeDV-zY>

Of scan
de QR

“Hoe internationaal wil je het hebben?”

ANEKDOTEN

Ton van Eijk

In 1996 werd de opkomstplicht voor de dienstplicht opgeschort. Ik was toen werkzaam als PC AMO peloton op de rijschool in Venlo. Best wel een leuke functie, samen met een fijn team van instructeurs dienstplichtigen in een maand tijd de militaire basisopleiding geven (en proberen een beetje normen en waarden bij te brengen) en daarna over te dragen aan de rijopleiding.

Dat stopte dus. Eén voor één kregen de instructeurs andere functies, maar voor sergeanten majors waren op dat moment geen functies beschikbaar, dus verveling sloeg toe, ik heb toen wat partijtjes geriskd (nooit gewonnen).

Op een of andere manier kwam ik te weten dat er in Bosnië bij HQ ARRC een functie beschikbaar kwam bij Movements, locatie Kiseljak. Ik heb me daarvoor gretig opgegeven en uiteindelijk na een opleiding in het handig centraal in Nederland gelegen Ossendrecht via een aantal omwegen terecht gekomen in Kiseljak, waar ik kennis maakte met het Movement team van ARRC Rear. Als hoofd een Amerikaanse overste, plaatsvervangend hoof een Franse kolonel. Movements Kiseljak bestond uit 2 afdelingen:

- 1) Air desk: 2 Britse onderofficieren, een Nederlandse sm en een Italiaanse sm.
- 2) Road desk: een Franse majoor, een Belgische kapitein, een Franse luitenant (daarover straks meer), een Nederlandse sm (ondergetekende) en een Britse soldaat.

Een fantastisch team!! Veel kameraadschap en ook veel humor en belangrijk: heel goed in hun taken.

Een van die taken was om op dagelijkse basis de aanvragen weggebruik vanuit het hele theater te verwerken, in te plannen en bij eventuele conflicten deze aan te passen en dan vervolgens de toestemmingen weggebruik door te zenden aan de aanvragende eenheden. Let wel, dit was ruim voor de gsm, het internet en e-mail tijdperk. Een andere taak was het doen van weg- en routeverkenningen. Regelmatig gingen twee personen van de road desk op pad om de vele routes te controleren en eventuele bevindingen te rapporteren en te verwerken in de aanvragen weggebruik. Als voorbeeld: tijdens een verkenning kwam ik tegenover een landslide te staan, snelle actie resulteerde in het plannen van een omleiding.

Na een paar maanden gingen de Franse LT, (die luisterde naar de typisch Franse naam William Vancauwemberg) en ik op route verkenning. William arriveerde 2 dagen na mij op de road desk en sprak geen woord Engels (!!??). Hij leerde in zijn vrije uren versneld wat basis Engels en tijdens onze lange verkenningen spijkerde ik zijn Engels bij en hij spijkerde mijn Frans bij, was erg gezellig.

Die bewuste dag verkenden wij de route Slavonski Brod (toen een tijdelijke brug over de Sava) naar Sarajevo via Doboj en Zenica. Die ochtend vertrokken in een rammelkast van een Britse Landrover van de transportpool, ik vond bij vertrek al dat het ding een “raar” geluid maakte, maar ach....Landrover. Later die middag reden wij tussen Derventa en Doboj, ineens een klap en eer geratel onder de motorkap, ik keek in mijn achteruitkijkspiegel en zag een hoopje metaal ongeveer een meter of zo op de weg liggen. Landrover aan de kant, kap open en diagnose was snel bepaald: waterpomp finaal afgebroken, die lag dus in stukken op het wegdek.

Wat te doen?

In de weide omtrek geen levende ziel te bespeuren en overig verkeer was in die tijd nou niet echt veel aanwezig. Een toevallige lokale auto die voorbijkwam een briefje meegeven en laten afgeven bij de volgende IFOR-locatie? Nooit zal ik de angstige blik in de ogen van deze onfortuinlijke automobilist vergeten, dat was dus geen optie (nogmaals dit was dus voor de gsm-periode). Een uurtje later hadden we geluk vanuit tegenover gestelde richting kwam ons een Deense patrouille bestaand uit een vijftal MB's tegemoet. Zij stopten en na wat uitleg van onze kant en wat radioverkeer van hun kant, werd besloten dat zij ons zouden slepen naar Doboj waar we op een kamp verder geholpen zouden worden. Dus de onderdelen van de straat geraapt, Landrover aangehaakt en op pad naar Doboj. Aangekomen op een Noors kamp, werden wij ontvangen door een Poolse majoor, die ons helemaal begeleidde naar de eetzaal en (uiteraard) kantine en een slaapplek regelde in een achtergebleven witte UN-container compleet met twee bedden en een natte groep zoals dat heet.

De volgende dag werd ons verteld door de Noorse onderhoudsploeg dat we ons geen zorgen hoefden te maken over de Landrover, dat zou allemaal wel geregeld worden en “onze” Poolse majoor had twee plaatsen geregeld in een Fins konvooi wat ons naar Sarajevo zou brengen, vandaar moesten we zelf maar vervoer regelen naar Kiseljak (voor een verplaatser natuurlijk kinderspel). In Sarajevo gingen we op zoek en vonden wat Italiaanse carabinieri, die ons met alle liefde en plezier naar Kiseljak hebben gebracht. De Landrover werd een paar dagen later keurig gerepareerd afgeleverd bij de transportpool. Voor een korte tijd was de pool wat terughoudend met het leveren van voertuigen aan road desk.

Bij een latere verkenning werd een Volkswagen Passat ingehuurd, dat was ook geen succes want die kreeg twee lekke banden en kromme velgen wat best wel lastig is met één reservewiel.

2E REÛNIE 41 BEVOCIE SEEDORF

Henk Voets

24
JUNI
2022

Wegens het succes van 4 jaar geleden, was het weer tijd om samen te komen. Vanwege de fijne samenwerking met het facilitair bedrijf en het zijn van de bakermat van de Logistiek, hielden we de reünie op de Dumoulinkazerne. Ook dit keer was alles goed voor elkaar. Veteranen die van ver kwamen konden blijven slapen en daarnaast hadden we een keurig verzorgde BBQ. Ook het barpersoneel was geweldig.

Vanuit heel Nederland kregen we aanmeldingen, er waren zelfs collega's uit Duitsland en België. Aangezien we een bijzondere onderlinge band hebben opgebouwd met elkaar onder leiding van de toenmalige commandant (majoor Johan van Hulst RIP), hebben we de periode beperkt van 2001-2006.

Met ons welbekende indrinkdrankje Ratzeputz (uit Celle), hebben we een toost uitgebracht op onze overleden collega's (5 inmiddels) en zijn we gestart met de reünie. De band die we destijds hadden, was er meteen weer, het was alsof we elkaar de dag ervoor nog hadden gesproken, heel bijzonder.

Ondanks de wat lage opkomst was iedereen het erover eens, dit moet over 4 jaar weer gehouden worden. De vriendschappen die elke keer weer ontstaan of worden bevestigd, zijn van onschatbare waarde, dat voelt iedereen goed aan.

Met dank aan Willem en Natasha die dit keer onderdeel uitmaakten van de commissie!

Wij zijn op zoek naar jou!

Heb jij ook dat ene grappige verhaal, of juist dat ontroerende of onvergetelijk moment? Die anekdote die eigenlijk alleen maar bij Defensie kan gebeuren? Schroom niet en stuur je verhaal (eventueel met foto) in naar de redactie: Communicatie@veteranenbent.nl. Frits start dit nummer met zijn anekdote. Ben jij de volgende?

DE SPRONG ERIKA WOLFF

Frits van der Ley

Naam: Erika Wolff

Leeftijd: 52

Overig: 4 kinderen, 1 kleinzoon en 2 honden
(boxer en een ruwharige teckel)

In 1994 richting het 'voormalige Joegoslavische' gegaan als personal- assistent van commandant Support Command, de (toen) luitenant- kolonel Loek Habraken. Per toeval treffen we elkaar, zo'n 20 jaar later, op Facebook. Ze is 'nogal actief' op social media. Een keer lunchen is het begin van een leuke 'bestie' - vriendschap.

Wie is deze energieke, actieve, sportieve en met twee benen op de grond staande vrouw, die ooit 'De Sprong' waagde naar het burgerleven?

Waarom ben je ooit bij Defensie gegaan?

Ik wist niet wat te doen en wilde graag iets betekenen voor de maatschappij. Bovendien, het leek mij ook wel stoer en spannend. 18 Jaar jong toen ik solliciteerde en met lichte 89-4 opgekomen. Eerst als KCV'er chauffeur YA 4440 en later bijgetekend als KVV- Sgt bij de militaire administratie. Vond het echt geweldig! Alle aspecten van het militair zijn. Lekker basic het bos in, het buiten zijn, de oefeningen en het sporten.

Welke uitzendingen heb je gedaan en hoe kijk je daarop terug?

1 (NL) VN Support Command in Lukavac. Periode juni – oktober 1994. Ik kijk er zeer positief op terug. Nu verbleef ik voornamelijk op de compound. De sfeer die daar hing was erg bijzonder. Wel ging ik regelmatig naar andere eenheden om daar spullen in te kopen die wij verkochten in onze PX- shop.

Wat is je daarvan bijgebleven?

Gevoel van saamhorigheid: dit is de situatie en hier moet je het mee doen. En we doen het samen.

Je hebt ooit "De Sprong" gewaagd. Wat was jouw overweging?

Eigenlijk wilde ik dolgraag blijven. Na terugkomst bleek dat ik tijdens mijn verlof ongepland zwanger was geraakt, tegelijkertijd werd onze eenheid – het LLC (Legerkorps Logistiek Commando) – opgeheven en liep mijn contract af. Het leek mij toen het meest logische om de dienst te verlaten.

Was het de moeite waard?

Achteraf gezien, denk het niet. Na een tijd van moederschap en voor mijzelf werken ging ik de horeca in. Heb in het burgerleven nooit gevonden en ervaren wat ik in 6 jaar defensie wel had: het gevoel dat we het samen doen; samen 1 doel.

Wat doe je nu?

Zelfstandig ondernemer, ik run mijn eigen rijsschool. Ik besloot dat ik niet voor een baas en/of met directe collega's wilde werken. Nu is het mijn 'missie', mijn koers, die ikzelf uitzet en bepaal.

Zijn er verschillen en overeenkomsten?

Veel overeenkomsten voor mij. Ik mag veel verschillende mensen ontmoeten en ze lesgeven. Iets bijbrengen wat ze voor de rest van hun leven 'bijblijft'. Ze zijn allemaal anders maar we hebben samen 1 doel: het rijbewijs halen. De structuren, korte en duidelijke communicatie. Het kan zomaar zijn dat de leerling ons en anderen onnodig in gevaar kan brengen.

Wat doe je nu nog met de IK2-17, met andere woorden, wat heb je meegenomen uit dienst?

Ik werk dagelijks volgens een lesprotocol wat er veel op lijkt. Dit is het plan – wat gaan we deze les doen – wat hebben we ervoor nodig – waar gaan we het doen – hoe gaan we het doen – daarna evalueren. Even in het kort gezegd dan. Het werkt!

Ik zeg KL/ Defensie/ Uitzending.

Welk gevoel wekt dat bij jou op?

Gevoel van trots, heb iets bijzonders gedaan. Bijzondere vriendschappen. Onvoorwaardelijke vriendschappen. In de tijd van de eerste lockdown toen ik (gedwongen) moest stoppen met werken, waren het deze vrienden die mij appten dat in geval van nood ik altijd kon bellen. Ik weet van hen dat ze er altijd voor mij zullen zijn. In welke situatie dan ook. Gelukkig zien we elkaar weer regelmatig.

Mis je de KL wel eens?

Zeer zeker. Ik heb mij vaak genoeg afgevraagd waarom ik niet ben gebleven? En was het dan nog steeds zo leuk geweest? Of was ik er misschien een paar jaar later uitgegaan?

Spijt heb ik niet. Maar stel je voor dat...?

Bijzonder vind ik mijn deelname aan de Vierdaagse van Nijmegen. Hier lopen we met een detachement van veteranen van verschillende missies. We lopen met een militair startbewijs en verblijven op kamp Heumensoord. Hier vind je weer die saamhorigheid en de gezelligheid weer terug.

Voor 2023 zoeken wij veteranen die ook mee willen lopen. Zoek mij op Facebook en stuur mij een bericht, mocht je meer informatie willen. Een appje sturen kan ook: 06-54337201

Incassomachtiging contributie VVRB&T

Om enerzijds de werkzaamheden met betrekking tot het innen van contributie voor het bestuur te verminderen en anderzijds te voorkomen dat leden vergeten hun contributie over te maken, is door het bestuur een voorstel gedaan aan de Algemene Leden Vergadering (ALV) om gefaseerd over te stappen naar het innen van contributie door middel van een doorlopende incasso. Op 14 april van dit jaar heeft de ALV daarmee ingestemd.

Het zorgvuldig voorbereiden en registreren van de incassomachtigingen zal de komende maanden de nodige tijd vergen. U ontvangt binnenkort een SEPA (standaard Europees) machtigingsformulier voor een doorlopende incasso, met toelichting. Dat bestaat uit 2 gedeeltes: 1 deel (groen) om de machtiging af te geven en 1 deel (rood) om de machtiging weer in te trekken.

Met het afgeven van een incassomachtiging geeft u toestemming aan onze vereniging om 1 keer per jaar het contributiebedrag van uw bankrekening over te laten maken naar de bankrekening van VVRB&T. Dat bedrag is maximaal € 15,00 maar kan ook minder zijn, zoals bijvoorbeeld dit jaar het geval is.

Ook het stopzetten van zo'n incassomachtiging is eenvoudig. Gewoon door het opsturen van het rode deel: Intrekken Machtiging.

Nog eens de voordelen op een rijtje:

- U vergeet nooit te betalen;
- U bespaart uzelf de rompslomp van het steeds regelen van terugkerende betalingen;
- U houdt zeggenschap doordat u een afgeschreven bedrag, zonder opgaaf van reden, binnen 8 weken terug kunt laten boeken;
- U kunt een machtiging ook weer eenvoudig intrekken;
- U ontlast het bestuur doordat geen brieven, e-mails en gesprekken meer nodig zijn;
- U draagt bij aan een beter milieu doordat (1000!) brieven en enveloppen niet meer worden gebruikt.

We hopen dat u wilt meewerken aan deze nieuwe manier van contributie betaling waardoor het voor ons allemaal makkelijker wordt.

Met veteranengroet,
Hans Kemink
Penningmeester

**INCASSOMACHTIGING
CONTRIBUTIE
VVRB&T**

IN THE PICTURE

Ron Martens

Mijn uitzending als Demining instructeur in 1998 in Bosnië.

Ik was tijdens deze uitzending werkzaam voor het UN Mine Action Centre (UNMAC). Het UNMAC was in Bosnië verantwoordelijk voor het in kaart brengen van mijnenvelden en het uiteindelijke ruimen van deze mijnenvelden. Tijdens deze uitzending hebben wij de teams opgeleid die deze mijnenvelden moesten gaan ruimen. In die tijd was Bosnië verdeeld in 3 regio's. De Bosnische Moslims de Bosnische Serven en de Bosnische Kroaten werden door ons in hun eigen regio opgeleid en zouden ook in die regio mijnenvelden gaan ruimen. Op nadrukkelijk verzoek van UNHCR hebben we tijdens deze uitzending diezelfde teams opgeleid in House Clearance. Dit hield in dat wij ze geleerd hebben hoe ze een huis moesten onderzoeken op de aanwezigheid van eventuele boobytraps (valstrikken) en hoe ze boobytraps onschadelijk konden maken, of op veilige afstand konden activeren. Op de foto sta ik met een tolk in een tijdens de oorlog deels verwoest huis les te geven in House Clearance.

Ik wil graag Rob van Breemen verzoeken mijn stokje over te nemen en zijn verhaal te vertellen in de volgende "In de picture".

COLUMN

Inka Logister-Proost

HEIMWEE

Wat was hij begin dit jaar het zat, dat verplicht-corona-thuis-zitten.

“Dat had je me 74 jaar geleden moeten vertellen, toen ik niets liever dan naar huis wilde!

Ik kan me herinneren dat we met een paar maten in de mineur waren, soms overvalt je dat als ‘t einde nog lang niet in zicht is. Staan we ‘n saffie te roken, als plotseling een kameraad uit een raam van de rijstpellerij hangt. Wat hij suggereerde was snel duidelijk. Fantasierijk transformeerde hij het lange gebouw met raampjes in een trein door te roepen: ‘Tjoe-ke-tjoe-ke-tjoe-ke, fuut-fúúúú! Volgende halte Mooookùmmmm!’. Hilariteit alom!” Hij moet er weer om lachen.

“Ik kreeg op mijn 22e verjaardag een gesproken groet via een kartonnen grammofoonplaatje: mijn familie had een persoonlijke boodschap ingesproken en dat kon ik beluisteren op een koffergrammofoon; die had geen stroom nodig... Oh, weer de stemmen van hun horen, na al die tijd! Ik vond het prachtig.” Hij raakt opnieuw ontroerd. Herpakt zich. “Tegelijk dacht ik: had dit nou maar niet gedaan! De heimwee greep me naar de strot!”

Een jongere veteraan valt hem bij: “Ik ging vrijwillig helpen na de tsunami in zuidoost Azië. Nou vind ik partir c’est mourir un peu - of in goed Nederlands ‘weggaan is een beetje sterven’ - wel wat overdreven, maar als je zag hoe ik de eerste dagen er aan toe was...

Vol wanderlust en bravoure begon ik mijn reis. Reisziekte van twee lange vluchten ging naadloos over in heimwee; ik transformeerde in een voor mijzelf onherkenbaar huilerig, onzeker, lusteloos en slapeloze zieke kat. Een stressreactie in niemandsland. Het voelde als pleinvrees op de globe; ik visualiseerde thuis aan d’andere kant van de aardbol en ik was me ervan bewust dat ik op m’n kop hing te bungelen aan de zwaartekracht.

Ik probeerde de bubbel uit te komen door aan de slag te gaan, wat drinken en eten door mijn dichtgeschroefde keel wringen. Het hielp. Twee dagen later, eenmaal opgenomen in de internationale groep vrijwilligers, verdween de ellende als sneeuw voor de zon.”

“Voor heimwee hoef je niet ver te reizen.” Vult een andere veteraan aan en vertelt over de stap van het vertrouwde Maastricht naar Garderen: “Zondags aangekomen op de kazerne had ik altijd heimwee, misschien gek, maar toch. Maandags volop bezig zijn met de jongens, dan ging het wel weer. En dan was het eindelijk vrijdag! Maar eerlijk gezegd, ik zag dan alweer een beetje op tegen de zondag die komen zou. Op oefeningen ook, drie weken Sennelager in Duitsland. Terwijl ik m’n kist en plunjebaal inpakte, zette ik me al schrap. De eerste drie dagen waren onwennig, tot mijn nieuwe leventje vertrouwd raakte. Ik denk toch een vorm van heimwee. Ik kan het niet verklaren, want ik deed graag mee aan oefeningen; het hoort bij het werk en dat accepteerde ik.

Dus toen ik uitgezonden werd voelde ik de bui al aankomen. Tegelijk wist ik: geef me een paar dagen. Aan het werk! Het gaat gauw over.”

BACK TO MEMORY ALLEY

Eddy de Gier

Al heel wat jaren heb ik met een aantal veteranen nauw contact. Wij zien en spreken elkaar niet alleen tijdens de Veteranendag, de reünies van het 1 (NL) UN Support Command, maar ook privé.

Ergens in 2020 kwam een terugreis naar het voormalige Joegoslavië ter sprake. Niet veel later hadden wij het idee omgezet in daden, echter het zou wel een reis moeten worden met een aantal vereisten:

- de te rijden route moet voor het grootste gedeelte bestaan uit de routes van destijds in de jaren 90
- de herdenking in Srebrenica/ Potocari bijwonen en een overnachting bij Rob Zomer bij zijn Bed & Breakfast 'Zomerrust' in Potocari
- de toerist uithangen in Trogir (Split)

Gedenkmnument Raviv van Renssen (Srebrenica)

Op vrijdag 8 juli '22 was het eindelijk zover. Met wat spanning in de onderbuik verzamelden wij, Frits van der Ley, Erika Wolff, Susanne Rademaker, Maarten van Gelderen en ik, ons op Schiphol. Hiervandaan vertrokken wij met het vliegtuig naar Split om in een gehuurd busje het voormalig Joegoslavië wederom "onveilig" te maken.

Vanaf Split vertrekken wij om via de grensovergang bij Kamensko, Bosnië en Herzegovina in te rijden. Hier is de eerste overnachting bij Busko Jezero net voor Tomislavgrad (Duvno). De volgende morgen rijden wij richting het Meer van Prozor wat in werkelijkheid het 'Ramsko Jezero' heet. Het brengt je terug naar de tijd van weleer; het uitzicht op het meer is nog altijd fantastisch. Via Prozor-Rama rijden wij via de 'Vuist van Tito' richting Gornji Vakuf waar wij even stoppen bij de compound van Britbat. Hiervandaan vervolgen wij route 'Diamond' om via 'Bon-Bon Alley' in Novi Travnik te komen. De eerstvolgende stop is Santici, wat op een vervallen wachthuisje na onherkenbaar is geworden. Dan door naar Busovaca eerst naar de Alfa-compagnie en vervolgens naar Hotel

Nunspeet. We hebben tijd over en besluiten door te rijden naar Sarajevo en hier gebruik te maken van de kabelbaan en de bobsleebaan van de Olympische Winterspelen (1984) te bezoeken. Wat een fantastisch uitzicht over de stad! Het is ook logisch dat de Serven dit uit strategisch oogpunt gebruikten om hun stellingen in te nemen. Hierna terug naar Visoko om te overnachten.

Na het heerlijke ontbijt vertrekken wij om via 'Route Mario' door de tunnel van Vares de eerste tussenstop in Lucavac te hebben. Bij het staan voor de poort bekruipt je het gevoel van herkenbaarheid, ook nadat je er 28 jaar geleden voor het laatst bent geweest. Nu via 'Route Hawk' en 'Sparrow' naar Zvornik en dan door naar Rob Zomer. Rob heeft gevraagd om wat eerder te komen, aangezien men voor de herdenking van de volgende dag zo'n 50.000 (!) mensen verwacht. Dan staan wij ineens voor de poort van de compound in Potocari. De rillingen lopen over mijn rug en het blijkt dat ik dat niet als enige heb. Met name de herinneringen die ik eraan heb en wetende wat er zich heeft afgespeeld,

Sarajevo

Hierna lopen wij terug naar 'Zomerrust', om deze dag te laten bezinken. In het begin van de avond rijden wij naar Bratunac om een hapje te eten. Hier zijn in tegenstelling tot in Potocari/Srebrenica de restaurants wel geopend, immers dit is Bosnisch- Servisch grondgebied. Hiermee is ook merkbaar dat er nog altijd veel wantrouwen en verschillen tussen deze twee bevolkingsgroepen in Bosnië en Herzegovina zijn. Na het eten rijden wij langs Potocari door naar Srebrenica en gaan richting 'OP Foxtrot'. Hier bezoeken wij het gedenkmontument van Raviv van Renssen, die hier om het leven kwam. Ook dit bezoek maakt een diepe indruk op ons.

Deze avond liggen wij vroeg op bed, de volgende dag staat een behoorlijke rit op de planning. Wij starten in Potocari.

Ochtendgloren

Veteranenvlag bij Rob

zijn hier de oorzaak van. Rob Zomer is inmiddels gearriveerd en wij volgen hem naar 'Zomerrust'. In tegenstelling tot eerder deze dag volgt er een avond met een BBQ vol gezelligheid, anekdotes, muziek en raki (slivovitsj).

naar de voor hen ingerichte laatste rustplaats gebracht. Deze zijn later aangetroffen en worden met alle eer en respect bijgezet.

11 Juli: de dag van de herdenking. Vanaf 'Zomerrust' lopen wij naar Potocari en bevinden wij ons tussen tienduizenden mensen. Het is voor ons een indrukwekkende gebeurtenis, aangezien wij dit vanuit ons oogpunt als voormalig VN- militairen bekijken en niet als moslim. Er volgen islamitische gebeden en religieuze handelingen. Ook worden er 52 stoffelijke overschotten

Wat een verschil met de dag ervoor; er heerst absolute rust. Ondanks dat het 'Memorial Museum Srebrenica' gesloten is, kunnen en mogen wij toch naar binnen. Wij spreken af dat ieder zijn/haar eigen weg kan gaan. Het zo alleen op de compound lopen is niet alleen confronterend, maar ook erg fijn. Op de muren hangen foto's en staan tastbare herinneringen van wat ooit was. Teruggekomen bij het busje volgen er wat tranen en knuffels en over één ding zijn wij het eens: het is goed zo, dit is zoals wij het graag wilden. De laatste pagina is omgeslagen en het boek is dicht.

Potocari

HQ Dutchbat

B&T, All the way!

Wij vervolgen onze weg en zakken via Sarajevo en de toenmalige compound van Malbat in Jablanica, af naar Mostar. In Mostar is de volgende overnachting. Hier bezoeken wij de gerepareerde 'Stari Most' over de Neretva-rivier. Het toerisme viert hier hoogtij en toch zijn de gevolgen van de oorlog nog altijd zichtbaar.

De laatste 2 nachten verblijven wij in Trogir. Wij rijden even bij Hotel 'Palace', 'Medena' en de voertuigenplaat in Plano langs om vervolgens de toerist uit te hangen. De laatste avond, aan het water, het diner nuttigen in fijn gezelschap: wat is dit een geschenk!

Tijdens het schrijven van dit verslag heb ik de rust in mijn hoofd. Nu alleen met het zeer belangrijke thuisfront nog een keer terug, om daadwerkelijk vakantie te houden in het prachtige voormalige Joegoslavië. Ik kan niet wachten, zeg maar...

Rob Zomer, bedankt voor de gastvrijheid en openheid. Frits, Erika, Susanne en Maarten dank jullie wel voor de opgehaalde herinneringen en het sluiten van het boek. Jullie zitten voor altijd in mijn hart.

Rest mij nog 1 ding en dat is mijzelf af te melden: "Romeo hier Echo, ik meld mij uit het net, uit".

Once we were soldiers (and young...)

IN HET WEB GEVANGEN

Podcast [1 uur]

Via Spotify of <https://www.human.nl/de-publieke-tribune/luister/overzicht/2022/aflevering-57.html>

Erkenning voor Dutchbat-III door Coen Verbraak

De Publieke Tribune NPO Radio 1 / HUMAN

Dit jaar is het 27 jaar geleden dat Srebrenica viel, de moslimenclave in Bosnië waar de Nederlandse VN-soldaten van Dutchbat III tijdens de burgeroorlog in voormalig Joegoslavië de strijdende partijen uit elkaar moesten zien te houden. De Nederlandse missie kon niet verhinderen dat er in de zomer van 1995 ruim achtduizend moslimmannen door Bosnische-Servische troepen werden vermoord.

In deze speciale aflevering van De Publieke Tribune sprak Coen Verbraak op 18 juni vanaf de Oranjekazerne in Schaarsbergen met Dutchbat-III-veteranen. Welke impact hebben de gebeurtenissen van toen gehad op hun levens? Ervaren zij dat de rest van de maatschappij anders naar hun handelen van toen is gaan kijken? En wat hebben zij 27 jaar na dato nog aan excuses en erkenning?

Website 829-832 Zware Transport Compagnie

<http://829832zwaartransport.blogspot.com/>

Het personeel en materieel van 829-832 Zware Transport Compagnie 1955-1988 ging medio 1988 op in 111 en 112 Gemengd Zwaar Transport Compagnie. Deze twee compagnieën bestonden van 1988 tot 1995. Daarna, na de zoveelste reorganisatie, werd 111 GZTCie omgenummerd naar 160 Zwaar Transport

Compagnie en 112 GZTCie (BOS) naar 210 BOS Compagnie. Deze 2 compagnieën bestonden van 1995 tot medio 2005.

De groep oudgedienden heeft zich georganiseerd en bestaat inmiddels uit 421 leden.

Hun website staat vol met diensttijdverhalen, blogs, foto's en interessante links. Beslist de moeite waard om te bekijken, online rond te dwalen en herinneringen ophalen!

Uiteraard vind je er ook een contactformulier om lid te worden. En 829-832 ZwtCie heeft ook een Facebook pagina.

Podcast [29 minuten]

Via Spotify

Oud-militair overleefde aanslag Afghanistan:

“Soms heb ik heimwee” Delta Tango

Website Helmen vol verhalen

<https://www.helmenvolverhalen.nl/>

Bron foto: RTV Oost / Teun van der Velden

Amy van Son, zelf veteraan, koppelde 22 veteranen en hun thuisfront aan 22 kunstenaars. Het leverde een museum vol levensverhalen op, in allerlei kunstvormen. Amy van Son begon dit project om aandacht te vragen voor de ‘jonge’ veteranen. Ze is van mening dat deze veteranen te weinig gezien worden en zelf niet trots genoeg zijn op wat ze doen of gedaan hebben.

De expositie van Helmen Vol Verhalen was afgelopen zomer te zien in het Memory Museum Nijverdal, Overijssel. Gemist? Bekijk dan de website vol ontmoetingen tussen veteranen

en kunstenaars. [TAB Helmen vol verhalen > legeronderdeel > individueel verhaal]. Je kan een impressie zien op You Tube [4 minuten]: <https://www.youtube.com/watch?v=JyppiyoV-A&t=222s>

EENHEID UITGELICHT

KPU-BEDRIJF

Jeroen Hoeksel

Het KPU-bedrijf draagt bij aan een verantwoorde en veilige uitvoering van de hoofdtaken van Defensie en de Rijksoverheid. Dat gebeurt door de klanten en gebruikers op basis van gemaakte afspraken, effectief, efficiënt en maatschappelijk verantwoord te voorzien van kwantitatief voldoende en kwalitatief hoogwaardige kleding en persoonsgebonden uitrusting binnen de beschikbaar gestelde randvoorwaarden.

Visie KPU-bedrijf

Het KPU-bedrijf heeft in 2035 de unieke positie van assortimentsmanager en of logistieke dienstverlener kleding en persoonsgebonden uitrusting voor Defensie en de Rijksoverheid. Het bedrijf is veilig, dynamisch, informatiegestuurd en de randvoorwaarden zijn aanwezig om voortdurend te kunnen verbeteren. De gebruikers worden volgens het one-stop-shop principe of via de webshop tijdig en met een hoog serviceniveau voorzien van passende kleding en persoonsgebonden uitrusting, tegen de juiste kwaliteit en de juiste prijs.

Het assortiment van het KPU-bedrijf is gebaseerd op inzicht in innovaties en ontwikkelingen in de markt en verbindt deze aan de voortdurend ontwikkelende klant- en gebruikerswensen. Daartoe is geïnvesteerd in een Kennis & Expertise Centrum dat de aanwezige kennis & expertise borgt en een aanjager is van innovaties en doorontwikkeling op het gebied van kleding en persoonsgebonden uitrusting.

Het KPU-bedrijf heeft door het delen van kennis & expertise en het samenbrengen van vraag en aanbod binnen Defensie

een positie verworven als technische normsteller binnen het systeemmanagement van kleding en persoonsgebonden uitrusting van de militair. Door regie te voeren op de samenwerking tussen klanten, bedrijfsleven, kennisinstituten en internationale partners is het voorzien in proces voor Defensie en de Rijksoverheid geoptimaliseerd.

Het KPU-bedrijf adviseert, controleert en keurt actief zodat de klanten en gebruikers de uitdagingen waar zij voor staan met kwantitatief voldoende, kwalitatief hoogwaardige en duurzame kleding en persoonsgebonden uitrusting aankunnen. Door het gebruik van een keurmerk, normering en of certificering is voor alle partijen inzichtelijk aan welke kwaliteitseisen kleding en persoonsgebonden uitrusting moeten voldoen.

De medewerkers van het KPU-bedrijf zijn proactief, resultaatgericht, innovatief en hebben een ambitieuze opstelling waarmee de verbinding tussen willen en kunnen wordt gemaakt.

KPU-bedrijf: wij voorzien onze gebruikers van alle kleding en persoonsgebonden uitrusting die zij nodig hebben om hun taken uit te kunnen voeren.

Bedrijfsondersteuning

De afdeling Bedrijfsondersteuning is verantwoordelijk voor het efficiënt en effectief invullen van de randvoorwaarden voor het functioneren van de primaire en secundaire (ondersteunende) processen binnen het KPU-bedrijf. Tevens is de afdeling verantwoordelijk voor het toezicht op de uitvoering van de naleving van het Defensie- en/of DMO-beleid en rapporteert en adviseert de commandant KPU-bedrijf en het management team hierover. Ook is de sectie verantwoordelijk voor het adviseren en ondersteunen bij de inrichting en verbetering van de bedrijfsprocessen en de hieruit voortvloeiende werkwijze, de hiermee samenhangende organisatiestructuur en ondersteuning met (geautomatiseerde) informatievoorziening.

De afdeling Bedrijfsondersteuning wordt gevormd door de volgende bureaus:

- Bedrijfsvoering
- Informatiebeheer
- Interne Logistiek en Diensten

Klantmanagement

De afdeling Klantmanagement is hét aanspreekpunt van het KPU-bedrijf voor opdrachtgevers, eenheden en individuele klanten. De afdeling bestaat uit een aantal secties, te weten:

- Accountmanagement
- Vraag- en aanbodmanagement
- Klantenservice
- Pakket- en normbeheer

De afdeling is verantwoordelijk voor alle zaken die gebruikers van de KPU-artikelen aangaan, zoals:

- Nieuwe behoeften
- Pakketten en pakketrechten (zowel individueel als eenheden)
- Ondersteuning van missies en oefeningen
- Klachtafhandeling en serviceverlening
- Vraag- en aanbodmanagement (zie download rechts op deze pagina)

De afdeling Klantmanagement gaat zich ontwikkelen tot een *Single Source of Service* voor alle externe klanten.

Ketenmanagement

De doelstelling van de afdeling Ketenmanagement KPU-bedrijf is – binnen de DMO – hét kennis- en materieellogistiek centrum de onmisbare partner voor Defensie te zijn en te voorzien in, het in stand houden van, de verbetering van en afstoting van alle kleding- en persoonsgebonden uitrusting van het toegewezen assortiment.

Gebaseerd op kennis van het operationeel optreden, kennis van de kleding- en persoonsgebonden uitrusting en haar specifieke vakkennis draagt de afdeling Ketenmanagement bij aan de materiële beschikbaarheid en instandhouding van deze kleding- en persoonsgebonden uitrusting gedurende de gehele levenscyclus en onder alle operationele omstandigheden.

Productie

De afdeling Productie van het KPU-bedrijf bestaat uit de afdeling Fysieke Distributie, het Bedrijfsbureau en het Servicecentrum.

Inkoop

De afdeling Inkoop heeft tot doel te adviseren bij het assortimentsmanagement en het inkopen van de juiste producten en diensten op het juiste moment, tegen de juiste prijs om doelmatig en doeltreffend te kunnen voorzien in de gewenste bevoorrading door het KPU-bedrijf.

De afdeling Inkoop bestaat uit een Hoofd Inkoop / Inkoopmanager, Contractmanagers, Projectinkopers, Senior Inkoopers en Inkoopers.

Financiën en Control

De afdeling Financiën en Control (F&C) is vanuit DMO Den Haag dedicated aan het KPU-bedrijf.

Uitgangspunt voor F&C is dat de primaire en ondersteunende processen van het KPU-bedrijf worden ondersteund met inachtneming van de onafhankelijke rol van de controller.

De dedicated controllers zijn feitelijk de controller van de commandant. Tevens borgt de aanwezigheid van de dedicated controllers een goede invulling van de processen begroting, financieel beheer en managementinformatie binnen het KPU-bedrijf.

REISVERSLAG

KOSOVO

Xander ten Brink

Maandag 16 mei 2022 was het zo-
ver. Twee jaar nadat we zouden
gaan werd het een feit: op naar
Kosovo! Het idee was om 20 jaar
na dato terug te keren met 11
andere oud- Kosovogangers. Al-
lemaal met een verhaal en een
verleden. De groep bestond uit
12 personen waaronder 10 vete-
ranen en 2 actief dienende vete-
ranen. Het was een mix van
KFOR1, KFOR2 die op verschil-
lende locaties waren gelegerd.

Nadat we op de verzamellocatie in Woensdrecht gegeten hadden en onze bagage hadden verzameld, gingen we met de taxi op weg naar Brussel. Via Tirana waar we een tussenlanding maakten op weg naar Pristina. Snel de auto's halen en op naar Prizren. In Prizren hadden we een hostel afgehuurd voor ons verblijf. In het hostel was echt 22 jaar de tijd stil blijven staan, maar goed met z'n zessen op een kamer in een stapelbed deed ook wel weer denken aan "Haus 16" tijdens de schietseries SOB/SOMS. De een snurkte nog harder dan de ander!

17 mei was de eerste echte dag in Prizren. Vandaag staat in het teken om naar de stichting te gaan waarvoor we in Nederland geld en spullen hadden ingezameld. In totaal hadden we 10 duizend euro, veel kleding en schoolspul-

len ingezameld. Op naar Gjakove waar de stichting is gehuisvest. Hier werden we opgewacht door Ton en zijn vrouw Rrezarta. Ton is een Nederlander die in Kosovo zijn vrouw had leren kennen en niet meer weg is gegaan. Deze twee, samen met de moeder van Rrezarta, zijn de drijvende krachten achter deze stichting. Na de lunch kregen we een verhaal te horen van een overlevende van de oorlog. Deze man was 3 x in zijn leven in diverse oorlogen opgepakt en in een kamp terechtgekomen. Zijn verhaal was erg aangrijpend. Dit heeft veel bij mij losgemaakt. Samen met Ton en Rrezarta zijn we nog even naar wat cliënten van hen gegaan. Tijdens de rit kregen we nog een hulpvraag van een vrouw van wie de boiler kapot was. Deze hebben we laten vervangen door een nieuwe. Hierna kwamen we aan bij

een vrouw die na de oorlog helemaal niets meer had en dankzij de stichting nu helemaal zelfstandig is. Een mooi huis en een goedlopend bedrijf. Voor deze vrouw zijn we nu bezig om geld in te zamelen voor haar bedrijf. Ze is op leeftijd en wil graag wat mensen in dienst nemen. Hiervoor is haar wens om een honing- inpakmachine en een goede honingcentrifuge aan te kunnen schaffen. Als ze deze zou hebben, kan ze 4 mensen in dienst nemen.

18 mei zijn we vroeg in de ochtend vertrokken naar Albanië voor even 2 dagen elkaar wat beter te leren kennen en rust voordat we verder gingen. In Albanië hadden we 5 huisjes afgehuurd langs de rivier. Na een boottocht van 2 uur kwamen we aan op locatie. Wat een mooie locatie was dit. Overdag hebben lekker een boottocht gemaakt over de rivier en in de avond een BBQ. Verhalen vertellen over onze tijd in Kosovo in 1999/2000 en over wat we verder nog gingen doen.

19 mei in de middag weer terug richting Kosovo. Deze keer via een route die we tijdens KFOR₁ ook reden: via de brug van Rakovina. Deze brug was tijdens de oorlog gebombardeerd. Hier heb ik een aantal keren mogen staan met mijn zau (ziekenauto) voor de geneeskundige ondersteuning van de Genie. Nu ziet de brug er totaal anders uit. Waar wij een 'Bailey- brug' hadden neergelegd, ligt nu een mooie betonnen brug. In de avond Prizren verkennen en herkenningspunten vinden. Wat is het toch een mooie stad!

20 mei weer vroeg eruit en op weg naar Pristina. Hier hebben we een afspraak met de Minister van Defensie. Hij had ons uitgenodigd via de ambassade van Kosovo in Nederland. Hij had gehoord dat wij een bezoek gingen brengen aan zijn land en wilde ons graag zien. Na een praatje met de minister zijn we weer teruggegaan naar Prizren. Hier zijn we op zoek gegaan naar de locatie waar het 1(NL)GENIEHULPBAT zijn kamp had. Veel is er niet van over, het is meer een kale vlakte. Via Orahovac (wijnfabriek) zijn we verdergegaan. Onderweg kwamen we nog een school tegen waaraan de Nederlanders gewerkt hebben. De school was nu helemaal vervallen. Het pand stond op de lijst voor sloop en ze hadden op een andere locatie een andere school gebouwd. Onderweg veel mensen die je bedankten voor wat we in die tijd hadden gedaan en wat we nu doen.

21 mei zijn we de hele dag met de stichting op pad geweest. Via diverse kleine winkeltjes waar de stichting zijn voedselpakketten vandaan haalt, zijn we op weg gegaan naar de mensen die de stichting steunen met van alles en nog wat. Veel mensen worden nog steeds onderdrukt in Kosovo. Deze mensen leven van giften en wat ze kunnen verbouwen voor voedsel. Hier hebben we een aantal voedselpakketten afgeleverd en kleding. Voor de schoolgaande jeugd had een van de groepsleden rugzakken met inhoud geregeld. Schriften, pennen, lunchtrommel en een drinkbeker. Deze werden met veel succes ontvangen. Van de dankbaarheid van de mensen waren we erg van onder de

indruk. Soms zijn het de kleine dingen die het doen; even een knuffel en een aai over de bol doen al goed. Na het bezoek aan de stichting zijn we naar de Berisha- familie gegaan. Een familie die veel heeft meegemaakt tijdens de oorlog. Chris Zorge, een van de orga-

nisatoren van de reis, heeft veel betekend voor deze familie en is daar goed bevriend mee geraakt. Deze familie heeft een museum opgericht over hun familie. Tijdens de oorlog is de Berisha-familie in een restaurant samengedreven en op gruwelijke wijze vermoord.

Van de 48 mensen die daar waren, hebben 3 het er overleefd: 2 vrouwen en een jongen. Het was erg indrukwekkend om te zien.

Na afloop werden we nog uitgenodigd door de burgemeester van Suva Reka.

Het was een drukke en emotionele reis, maar wat hebben we veel gedaan en veel meegemaakt. Te veel om met pen te beschrijven. Ik heb de belofte gedaan aan Kosovo én terug te komen én nog meer te willen doen voor de bevolking. Dit samen met de stichting “de Brug”. Wat zijn Ton, zijn vrouw Rrezarta en zijn schoonmoeder (oma) prachtige mensen! Helaas, aan elke hulpvraag zit een prijskaartje en kunnen we dit niet doen zonder de giften die we krijgen. Mocht u mee willen helpen en iets willen doneren dan ben ik u zeer erkentelijk. Voor informatie kunt u mij bereiken via de mail aj.t.brink@mindef.nl. Doneren kan via de link hieronder:

<https://www.doneeractie.nl/hulp-aan-kosovo/-65742>

Onze volgende reis staat gepland voor 2 juni 2023 t/m 9 juni 2023.

IN MEMORIAM

Met leedwezen geven wij kennis van het overlijden van:

J.H. Beltman	Laren	2-1 AAT	22-5-2022
J. Veldkamp	Bilthoven	4-1 AAT	23-7-2022
L. Ambachtsheer	Spijkernisse	2-1 AAT OVW	18-6-2022
J.W. Kolker	Erica	33 AAT	5-6-2022
C. van Loenen	Amsterdam	33 AAT	onbekend
J. van de Glind	Geldermalsen	35 AAT	18-5-2022
P. Maassen	Aalst-Waalre	35 AAT	15-8-2022

ALLE TRANEN DIE JE LAAT,
ZIJN EEN PRACHTIG TESTAMENT,
WAARIN VOORGOED GESCHREVEN STAAT,
WAT VOOR LIEF MENS JE HEBT GEKEND.

MARTIN GIJZEMIJTER

AGENDA

Onze activiteiten worden mede mogelijk gemaakt door vfonds.

Datum	Gelegenheid	Plaats	Contact - telefoon/e-mail
30 september 2022	Jaardag VVRB&T/Sunsetmarch	Nijmegen	secretaris@veteranenbent.nl
6 oktober 2022	Regiments Dodenherdenking	Soesterberg	Regiment B&T
7/9 oktober 2022	Battlefieldtour	Ardennen	secretaris@veteranenbent.nl
5 november 2022	Reünie 1 (NL/BE) VN Tbat	Stroe	evenementen@veteranenbent.nl
17 november 2022	Postactieven borrel MFR De Palmpit	Soesterberg	secretaris@veteranenbent.nl

REÜNIE 1 (NL/BE) VN TRANSPORTBATALJON ZATERDAG 05-11-2022

Wanneer:
5 november 2022

Start / einde:
10.00 - 18.00

Waar:
Legeplaats Stroe
Wolweg 170, Stroe

Inschrijven:
Vanaf 1 juli 2022 tot uiterlijk 22 oktober 2022
via onze website www.veteranenbent.nl of
scan de qr code.

Deze reünie wordt mede mogelijk gemaakt door vfonds.

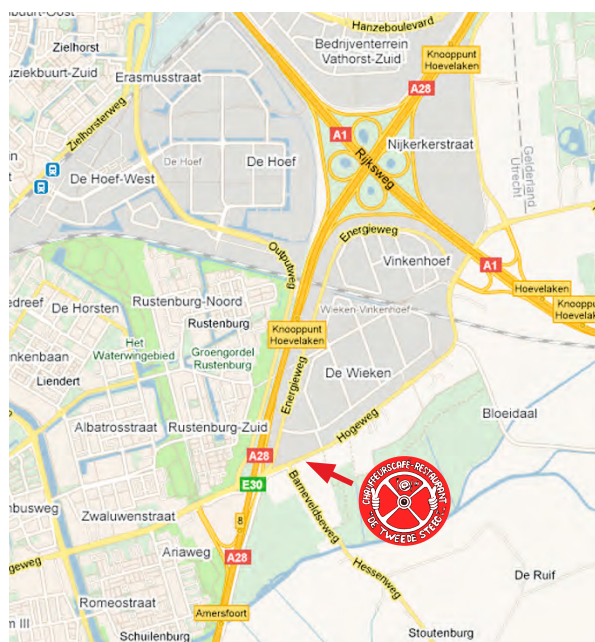
Aanmelding
www.veteranenbent.nl

**Chauffeurscafé - Restaurant
"De Tweede Steeg" b.v.
Hogeweg 227 - 3816 BS Amersfoort
Telefoon 033-4720449**

**Geopend maandag tot en met vrijdag van 05.00 t/m 24.00 uur, keuken geopend tot 22.30 uur.
Zaterdags van 07.00 tot en met 16.00 uur, keuken geopend tot 14.00 uur.**

Chauffeursdouches / Ruim Parkeerterrein

Historische Collectie Bevoorrading- & Transporttroepen

Museumpark Dienstvak Logistiek
Kamp Soesterberg, Geb. V20
Zeisterspoor 8
3769 AP Soesterberg
088 - 9566 725
www.museumbevoentransport.nl

Openingstijden: Maandag, woensdag en vrijdag van 10.00 tot 15.00 uur.
Overige dagen alleen geopend op afspraak.
De week voorafgaande aan Kerstmis t/m Nieuwjaarsdag gesloten.

Tevens beschikken wij over mogelijkheden voor het houden van uw vergaderingen, bijeenkomsten, evenementen, recepties enz.
Vraag naar de mogelijkheden bij de beheerder.

BUDG€TRUST

HEB JE WEL EENS GELDZORGEN?

Als je deze vraag met ja kunt beantwoorden, dan ben je zeker niet de enige. Eén op de vijf huishoudens heeft namelijk moeite om de rekeningen te betalen. Betalingsproblemen komen voor in alle lagen van de bevolking.

BUDGETRUST gaat samen met jou aan de slag om inzicht te krijgen in jouw financiële situatie, laat je inzien waar het beter kan en coacht je op houding/gedrag ten opzichte van geld en uitgaven. Na een coachingstraject is het de bedoeling dat je in staat bent om zelfstandig jouw financiële huishouding te beheren.

WERKWIJZE

Ieder mens en elke situatie is anders. Om die reden werk ik altijd volgens een op maat gemaakt plan. Ik bezoek cliënten in hun eigen vertrouwde en veilige omgeving. Afspraken kunnen zowel overdag als in de avonden worden gemaakt. Naast de afspraken ben ik tijdens een coachingstraject zowel telefonisch als via de email bereikbaar.

Kijk voor verdere informatie op mijn website, of neem persoonlijk contact op.

Henk Bouwknecht
Budgetcoach

 06-36095639 info@budgetrust.nl www.budgetrust.nl

Aangesloten bij de Nederlandse Vereniging Voor Budgetcoaches en Schuldhulpverleners (NVVBS).

VETERANEN HELPEN BIJ VERMISSINGEN

Het Veteranen Search Team staat met 1500 vrijwilligers ter beschikking van de politie om als ondersteunend element ingezet te worden tijdens zoekacties naar vermiste personen.

scan de QR code

IBAN: NL 64 RABO 0325448744

MET UW DONATIE HELPT U ZOEKEN
BEDANKT NAMENS ALLE VRIJWILLIGERS

WWW.VETERANENSEARCHTEAM.NL